

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๑๖๖/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๑๙๙/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๘ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	นายอินทร์ ธารณะกลาง	ผู้ฟ้องคดี
		เทศบาลตำบลท่าช้าง	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลย
ต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองนครราชสีมา คดีหมายเลขดำ
ที่ ๑๗๖/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๓๐๐/๒๕๖๐

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้าง
ตามภารกิจ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี โดยได้รับการว่าจ้างมาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ และได้รับ
การต่อสัญญาจ้างเรื่อยมาจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมิน
การปฏิบัติงานปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในเกณฑ์ดี แต่เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดี
โดยนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง (นางจุรีพร เสวตอมรกุล) ไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี
โดยอ้างว่ามีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของงบประมาณรายจ่าย
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงต้องปรับลดค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท.
และ ก.อ.บ.ต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๗/ว ๑๖๓๒ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ซึ่งผู้ฟ้องคดี
เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจึงร้องเรียนไปยังผู้ตรวจการแผ่นดิน และได้รับแจ้งคำวินิจฉัย
ของผู้ตรวจการแผ่นดินตามหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๙/๒๓๖๙

/ลงวันที่ ๔...

ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ว่า งบประมาณด้านบริหารงานบุคคลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ ไม่เกินกว่าร้อยละ ๔๐ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดี กล่าวอ้าง นอกจากนั้น ตามวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ได้กำหนดให้พนักงานจ้างที่มีผลการประเมินการปฏิบัติงาน เฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี จะต้องได้รับการต่อสัญญาจ้าง การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายเนื่องจากไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างและไม่ได้รับค่าตอบแทน ตลอดจนถึงสิทธิ อันพึงมีพึงได้หากได้รับการต่อสัญญาจ้างในอัตราเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นเวลา ๑๒ เดือน รวมเป็นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือพร้อมส่งแบบคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวนดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกเข้าร่วมประชุมเพื่อหาทางเยียวยาแก้ไขปัญหา จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ปฏิเสธที่จะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน พร้อมแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกสมัครงานจ้างเหมาบริการ ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๑๐๘,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันทำละเมิด คือ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เป็นเวลา ๕ ปี ๗ เดือน คิดเป็นเงิน จำนวน ๓๗,๑๒๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๔๕,๑๒๕ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าฤชาธรรมเนียมและค่าดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญา ทางปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยกำหนดประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีเป็นการปฏิบัติผิดสัญญาจ้างหรือไม่ หากผิดสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดี จะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นพิเคราะห์แล้ว เห็นว่า เมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลงและผู้ถูกฟ้องคดีไม่ประสงค์ที่จะต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี จึงมิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญาและไม่ต้องรับผิดชำระ ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี พิพากษายกฟ้อง

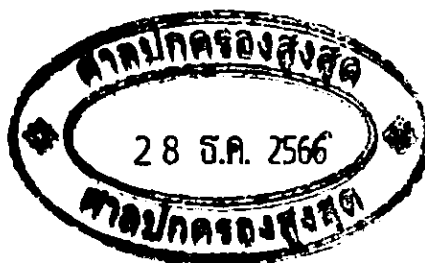
/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น สรุปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้นำผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารพนักงานจ้างและเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการต่อสัญญาจ้าง จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้างและเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดีต่อไป

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างได้อาศัยเหตุผลว่ามีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ จึงทำให้ต้องมีการปรับลดพนักงานจ้าง เพื่อใช้ดุลพินิจในการไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี จึงมิได้ขัดหรือแย้งกับแนวทางปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงไม่ได้เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติและไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยในผล พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ตามคดีหมายเลขแดงที่ อป. ๒๔๔/๒๕๖๒

ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ สรุปว่า กรณีผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างเดิมจำนวน ๑๘ คน โดยอ้างว่างบประมาณด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ ทำให้ต้องมีการปรับลดพนักงานจ้างเพื่อใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่คลาดเคลื่อนและไม่ถูกต้อง กรณีนี้แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีได้อยู่ปฏิบัติหน้าที่นั้นตั้งแต่วันสิ้นสุดสัญญาจ้าง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็มีหน้าที่ต้องเสนอชื่อผู้ฟ้องคดีเพื่อต่อสัญญาจ้าง ตามวิญญูสัญญาในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๓๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นประเด็นที่ศาลยังมิได้ไต่สวนและวินิจฉัยไว้ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความยุติธรรมจากผลแห่งคำพิพากษา ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วมีคำสั่ง ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ไม่รับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ พร้อมส่งสำเนาหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดนครราชสีมา ที่ ปช ๐๐๔๐ (นม)/๒๗๙๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และรายงานและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒

/คดีหมายเลขแดง...

คดีหมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ โดยอ้างว่า ศาลปกครองสูงสุดฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดหรือมีพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ รวม ๓ ประเด็น คือ (๑) ตามบันทึกการประชุม ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ยื่นคำให้การและแสดงเป็นพยานหลักฐานต่อศาลว่า นายกิตติภัก กัญจนพรประภา ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างได้กล่าวในที่ประชุมว่าพนักงานจ้างทุกคนจะหมดสัญญาจ้างในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เทศบาลตำบลท่าช้างจะทำการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปทุกคนก่อน โดยให้ไปยื่นความจำนงที่สำนักปลัดเทศบาล และกรณีดังกล่าวองค์คณะในศาลปกครองสูงสุดได้ยกมาเป็นสาระสำคัญแห่งคดี ซึ่งวันดังกล่าวผู้ฟ้องคดีอยู่ในที่ประชุมด้วย ผู้ฟ้องคดีได้คัดค้าน รวมทั้งมีหนังสือร้องเรียนไปยังผู้ตรวจการแผ่นดินว่า นายกิตติภักไม่ได้กล่าวข้อความข้างต้น และกรณีดังกล่าวศาลปกครองชั้นต้นและตุลาการเจ้าของสำนวน (อุทธรณ์คำพิพากษา) มิได้ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปไว้ในสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน ซึ่งนายกิตติภักได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า มิได้กล่าวถึงการต่อสัญญาจ้างและการจ้างเหมาบริการตามที่ระบุในรายงานการประชุมดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่ศาลรับฟังข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อน อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ (๒) กระบวนพิจารณาชั้นอุทธรณ์คำพิพากษา ผู้ฟ้องคดีได้เสนอเอกสารให้ศาลทราบ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างเดิม ๑๘ ราย จ้างพนักงานจ้างรายใหม่ซึ่งเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป ซึ่งรวมถึงตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดี จำนวน ๑๔ คน และจ้างพนักงานจ้างเหมาบริการจำนวน ๕ คน รวม ๑๙ คน ตามที่ได้เสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบจ้างพนักงานจ้างใหม่ในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยไม่ได้เสนอขอยุบเลิกตำแหน่งดังกล่าว ย่อมแสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งดังกล่าวมีความจำเป็นและเป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงสามารถขอความเห็นชอบให้ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ตามหนังสือวิญญู์สื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เสนอต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี โดยอ้างว่ารายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีต่ำกว่าที่ประมาณการไว้ งบประมาณมีน้อย แต่กลับเสนอจ้างพนักงานจ้างรายใหม่มาปฏิบัติงานแทนผู้ฟ้องคดี จึงเป็นข้ออ้างที่ฝ่าฝืนต่อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และการที่ศาลปกครองสูงสุดยกประเด็นเฉพาะสัญญาจ้างระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีกับผู้ฟ้องคดีสิ้นสุดลงตามระยะเวลาที่กำหนดในสัญญาจ้างมาพิจารณา โดยมีได้พิจารณาถึงโครงสร้างอัตรากำลังตามแผนบุคลากรของผู้ถูกฟ้องคดีว่ายังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจงาน

/ที่ผู้ถูกฟ้องคดี...

ที่ผู้ถูกฟ้องคดียังต้องปฏิบัติอยู่ รวมทั้งการประเมินผลการปฏิบัติงานมีผลต่อการนำไปใช้ในการบริหารงานบุคคล ๔ ลักษณะ คือ ๑. การเลื่อนค่าตอบแทน ๒. การเลิกจ้าง ๓. การต่อสัญญา และ ๔. อื่น ๆ ดังนั้น การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีจึงอยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องได้รับการพิจารณาต่อสัญญา ซึ่งจะเป็นการให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีตามกรอบหลักเกณฑ์การจ้างพนักงานจ้างตามภารกิจ ที่ต้องพิจารณาการต่อสัญญาหรือไม่ต่อสัญญาให้ครบทุกมิติก่อนมิใช่เพียงตรวจสอบว่าสัญญาจ้างสิ้นสุดเท่านั้น ทั้งนี้ ตามนัยคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คบ. ๒๐๘/๒๕๖๔ จึงเป็นกรณีที่ศาลปกครองสูงสุดฟังข้อเท็จจริงผิดพลาด และ (๓) จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นประกอบกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างและได้รับความเสียหาย จึงขอให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาคดีใหม่โดยพิพากษาให้เป็นไปตามคำขอทั้งหมดของผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งรับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้พิจารณา และสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทำคำให้การ

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการตามประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาและเลือกสรร ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การขึ้นบัญชีและการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกบุคคลเป็นพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และคำสั่งเทศบาลตำบลท่าช้างที่ ๒๙๖/๒๕๕๕ เรื่อง จ้างพนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้างตามภารกิจ (สำหรับผู้มีทักษะ) ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งได้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยและประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาแล้ว สำหรับกรณีการชื้อมูลของ ป.ป.ช. นั้น เมื่อยังไม่มีคำพิพากษาของศาล จึงไม่อาจนำมารับฟังว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีพฤติการณ์ก่อกวนก่อกำลังผู้ฟ้องคดีให้ได้รับความเสียหายได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิดผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด เห็นว่าเมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีมาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ และได้รับการต่อสัญญาจ้างตลอดมาจนถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เลขที่ ๔๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔

/จ้างผู้ฟ้องคดี...

ศาลปกครอง

จ้างผู้ฟ้องคดีทำงานเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่ง ตกแต่งสวน มีกำหนด ๑๐ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ และสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ และเมื่อครบกำหนดดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี ซึ่งถือเป็นการเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาโดยไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้า จึงถือได้ว่าสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีได้สิ้นสุดลงแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีโดยอ้างว่า ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรสูงเกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่ เห็นว่า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามหลักฐานแบบแสดงรายจ่ายด้านเงินเดือน ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นเอกสารของผู้ถูกฟ้องคดีที่แสดงถึงกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) ที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา (ก.ท.จ.นครราชสีมา) ได้ให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ (เอกสารในสำนวนคดีลำดับที่ ๘๑/๑ และ ๘๑/๘ ถึง ๘๑/๑๑) ระบุว่า ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีมีพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๓๖ คน และผู้ถูกฟ้องคดีมีงบประมาณรายจ่ายด้านเงินเดือน ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ ที่จ่ายจากเงินรายได้ที่ไม่รวมถึงเงินอุดหนุนและเงินกู้หรือเงินอื่นใด ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามที่จ่ายจริงคิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑๘ และมีวงเงินคงเหลือจากรายจ่ายด้านเงินเดือนๆ ที่ยังไม่ถึงร้อยละ ๔๐ เป็นเงิน ๘๑๓,๐๗๗.๗๕ บาท ส่วนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีประมาณการค่าใช้จ่ายด้านเงินเดือนๆ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๙๙ ร้อยละ ๓๗.๔๖ ร้อยละ ๓๖.๗๔ และร้อยละ ๓๖.๐๗ ตามลำดับ ซึ่งไม่เกินร้อยละ ๔๐ ตามที่กฎหมายกำหนด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างเหตุไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี รวมทั้งมีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ระบุเหตุผลว่า มีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่ถูกต้อง ประกอบกับที่ผ่านมาผู้ถูกฟ้องคดีได้ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีติดต่อกันเป็นเวลา ๘ ปี อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่ายังมีได้ยุบเลิกตำแหน่งพนักงานจ้างและผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยประกาศดังกล่าวได้ระบุการรับสมัครพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งคนสวน จำนวน ๒ อัตรา และกำหนดลักษณะงานที่ปฏิบัติ คือ ปฏิบัติงานดูแลรักษาสนามหญ้า สวนหย่อม สวนสาธารณะ สวนดอกไม้ หรืองานอื่นใดที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย เมื่อผู้ฟ้องคดีเดิมเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งตกแต่งสวน ซึ่งมีลักษณะงานเช่นเดียวกับ

/ตำแหน่ง...

ตำแหน่งคนสวน แสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีเคยปฏิบัติยังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติต่อไป และผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี อยู่ในเกณฑ์การประเมินที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะพิจารณาต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ รวมถึงหนังสือวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๓๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ซึ่งถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติและทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ก่อนที่สัญญาจ้างจะสิ้นสุดลง ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าตอบแทนตามสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เทศบาลตำบลท่าช้าง เลขที่ ๔๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ในอัตราเดือนละ ๖,๐๕๐ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการที่ไม่ได้รับเงินค่าตอบแทนดังกล่าว กรณีจึงสมควรให้ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าสินไหมทดแทนความเสียหายเท่ากับเงินค่าตอบแทนที่ได้รับตามสัญญาจ้างพนักงานจ้างดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ รวมเป็นระยะเวลา ๑๒ เดือน คิดเป็นเงินจำนวน ๗๒,๖๐๐ บาท ส่วนเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวเดือนละ ๒,๙๕๐ บาท มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบแทนการปฏิบัติงานและช่วยพนักงานจ้างให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติงานจริง จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าครองชีพชั่วคราว ซึ่งมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยผิดนัดเพียงใด เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๖ บัญญัติว่า ในกรณีหนี้อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิดและมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละเจ็ดถึงต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น... เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดอันเกิดจากการไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงตกเป็น

/ผู้ผัดนัด...

ผู้ผิคนับนับแต่วันดังกล่าว และผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยผิคนับในอัตรา ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๗๒,๖๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันฟ้องคดีรวม ๔ ปี ๒๓๘ วัน คิดเป็นดอกเบี้ย จำนวน ๒๕,๓๒๖.๖๙ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวน ๙๗,๙๒๖.๖๙ บาท (๗๒,๖๐๐ + ๒๕,๓๒๖.๖๙) และโดยที่ได้มีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ มีผลให้ดอกเบี้ยผิคนับ ที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ใช้บังคับ ต้องคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ดังนั้น ผู้ฟ้องคดี จึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๗๒,๖๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนเดียวกัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและ ค่าดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า มาตรา ๗๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจคืนค่าธรรมเนียมศาล ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีเท่านั้น ศาลจึงไม่อาจมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ตามคำขอดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๙๗,๙๒๖.๖๙ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๗๒,๖๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วน ตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์และเพิ่มเติมอุทธรณ์ว่า การเลิกจ้างผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี ได้หารือกับจังหวัดนครราชสีมาแล้วและเป็นการเลิกจ้างเนื่องจากสิ้นสุดตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดี จึงไม่ต้องชดใช้ค่าสินไหมให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด อีกทั้ง ศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขแดง ที่ อบ. ๒๔๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ ได้เคยวินิจฉัยแล้วสรุปว่า ผู้ถูกฟ้องคดี มิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญาและไม่ต้องรับผิดชอบชำระค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ต่อมา มีการยื่นขอ พิจารณาคดีใหม่และศาลอนุญาตให้พิจารณาคดีใหม่ซึ่งเป็นคดีนี้ โดยคดีนี้ศาลปกครองชั้นต้น พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ดังนั้น คดีนี้จึงขัดกับคำพิพากษา ของศาลปกครองสูงสุดในคดีดังกล่าว ด้วยเหตุดังกล่าวจึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับ คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ยกฟ้องผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดีเป็นการ ไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ พนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ รวมถึงหนังสือในราชการ กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือ สำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๓๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้หารือ จังหวัดนครราชสีมาแล้วนั้น จึงเป็นการตอบข้อหารือที่ไม่ถูกต้อง

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยศาลได้รับฟัง สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

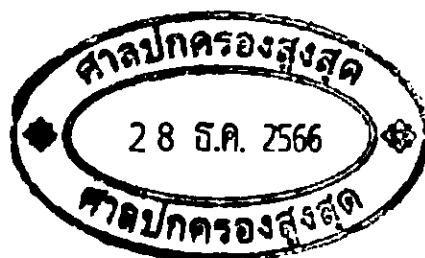
ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้าง ตามภารกิจ ตามสัญญาเลขที่ ๔๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ตำแหน่ง ตกแต่งสวน มีกำหนด ๑๐ เดือน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ สิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี โดยอ้างว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีมีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ จึงต้องมีการปรับลดพนักงานจ้าง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างสังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ติดต่อกันมาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ และมีผลการประเมิน การปฏิบัติงานในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในเกณฑ์ดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี

/ตามแนวทาง...

ตามแนวทางปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นตามหนังสือวิทยุสื่อสารในราชการ กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีกับพวก จึงมีหนังสือร้องเรียนไปยังศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดนครราชสีมาและผู้ตรวจการแผ่นดิน ต่อมา ผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๙/๒๓๖๙ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งผลการวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งการเลิกจ้างผู้ฟ้องคดี กับพวกในระยะเวลากระชั้นชิดที่จะสิ้นสุดสัญญาจ้างโดยไม่มีเหตุอันสมควร ทำให้ผู้ฟ้องคดี ไม่มีโอกาสที่จะตัดสินใจสมัครเข้าเป็นลูกจ้างตามสัญญาจ้างเหมาบริการได้ ประกอบกับงบประมาณด้านการบริหารงานบุคคลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ มีได้เกินกว่าร้อยละ ๔๐ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง จึงเสนอแนะให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งกำกับดูแลคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดนครราชสีมา (ก.ท.จ. นครราชสีมา) และสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมาพิจารณา ทบทวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบตามอำนาจหน้าที่ และหาทางเยียวยาผู้ฟ้องคดีกับพวกตามความเหมาะสมโดยเร่งด่วน ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ดำเนินการ ตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทน เป็นเงินค่าตอบแทนรายเดือนและเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวในอัตราเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๒ เดือน เป็นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาล ตำบลท่าช้าง ที่ นม ๕๔๕๐๑/๘๐ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แจ้งผู้ฟ้องคดีกับพวกให้เข้าร่วม ประชุมในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ผลการประชุมปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๑๘ คน ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทนคนละ ๑๐๘,๐๐๐ บาท ส่วนผู้ถูกฟ้องคดียินดี จะรับผู้ฟ้องคดีกับพวกเข้าทำงานจ้างเหมาบริการตามระเบียบและกรอบอัตรากำลังที่ขาด หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่ นม ๕๔๕๐๑/๑๘๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกมาสมัครงานประเภทจ้างเหมาบริการ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ไปสมัครงานดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชย ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีพร้อมดอกเบี้ย ศาลปกครองนครราชสีมามีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว ซึ่งศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อป. ๒๔๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้พิจารณาใหม่ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ศาลปกครองนครราชสีมาคำสั่ง ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ไม่รับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ต่อมา ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ โดยอ้างหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดนครราชสีมา ลับ ที่ ปช ๐๐๔๐ (นม)/๒๗๙๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ที่แจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และรายงานและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ รวมทั้งอ้างคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คบ. ๒๐๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ ที่วินิจฉัยให้รับคำขอพิจารณาคดีใหม่ เนื่องจากศาลฟังข้อเท็จจริงที่ไม่ครบถ้วน ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เป็นกรณีที่ศาลปกครองรับฟังข้อเท็จจริงผิดพลาด หรือมีพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่รับฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ขอให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาคดีใหม่ โดยพิพากษาให้เป็นไปตามคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๙๗,๙๒๖.๖๙ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๗๒,๖๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นด้วย จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า ในการจ่ายเงินเดือน ประโยชน์ตอบแทนอื่น และเงินค่าจ้างของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นและลูกจ้าง ที่นำมาจากรายได้ที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินกู้

/หรือเงินอื่น...

หรือเงินอื่นใดนั้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะกำหนดสูงกว่าร้อยละสี่สิบของเงินงบประมาณรายจ่ายอื่นประจำปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่ได้ ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานจ้างมีสามประเภท ดังต่อไปนี้ (๑) พนักงานจ้างตามภารกิจ (๒) พนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษ (๓) พนักงานจ้างทั่วไป ข้อ ๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การจ้างพนักงานจ้าง จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลก่อน ... สำหรับพนักงานจ้างทั่วไปให้ทำสัญญาจ้างไม่เกินคราวละหนึ่งปี... โดยอาจมีการต่อสัญญาได้ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละเทศบาล... ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในระหว่างสัญญาจ้าง ให้เทศบาลจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง ดังต่อไปนี้... (๓) การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างทั่วไปให้กระทำในกรณีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญาจ้าง... ข้อ ๓๖ กำหนดว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการที่เทศบาลจะใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารพนักงานจ้าง และนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลประกอบพิจารณาในเรื่องต่าง ๆ แล้วแต่กรณี ดังนี้... (๓) การต่อสัญญาจ้าง... ข้อ ๕๔ กำหนดว่า สัญญาจ้างสิ้นสุดลงเมื่อ (๑) ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง...

คดีนี้ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาคดีใหม่ตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากศาลปกครองนครราชสีมาและศาลปกครองสูงสุดในคดีนี้ พังข้อเท็จจริงผิดพลาดและคำพิพากษาได้จัดทำขึ้นโดยอาศัยข้อเท็จจริงที่เปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญซึ่งทำให้ผลแห่งคำพิพากษาที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นไม่ถูกต้องไม่เป็นธรรม โดยผู้ฟ้องคดีและพวกรวม ๑๘ คน ซึ่งเห็นว่าถูกเลิกจ้างโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ได้กล่าวหาเรื่องเรียนการกระทำของนางจรีพร เสวตอมรกุล นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลในขณะนั้น ตามหนังสือของนางสุรภา ด่านสันเทียะ ฉบับลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๔ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. รับเรื่องไว้และตั้งคณะกรรมการไต่สวนและชี้มูลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อพิเคราะห์รายงานการไต่สวนของคณะอนุกรรมการไต่สวนซึ่งรวบรวมพยานบุคคล ๓๗ ปาก และเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถจำแนกกลุ่มออกเป็น พยานบุคคลกลุ่มเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลท่าช้าง ประกอบด้วย นายกิตติภักดิ์ กาญจนพรประภา ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ให้ถ้อยคำยืนยันว่า นางจรีพร ได้รับการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ต่อมาวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ นางจรีพร ได้เรียกประชุมพนักงานเทศบาลและลูกจ้างพร้อมทั้งให้นโยบายการทำงานของผู้บริหารชุดใหม่ ผู้ฟ้องคดีกล่าวต้อนรับมีเนื้อหาทำนองเดียวกันกับระเบียบวาระที่ ๑ ตามรายงานการประชุม ลงวันที่ ๒๘

/กันยายน...

กันยายน ๒๕๕๕ แต่ในการประชุมวันนั้น ตนไม่ได้พูดเรื่องการต่อสัญญาจ้างพนักงานและการจ้างเหมาบริการแทน ส่วนรายงานการประชุมมีนายอาทิตย์นำมาให้พยานลงลายมือชื่อ แต่เมื่อตรวจดูแล้วเนื้อหาของรายงานมีหลายข้อความที่ตนไม่ได้พูดตนจึงไม่ได้ลงลายมือชื่อ แต่ต่อมามีผู้ใดลงลายมือชื่อในรายงานนี้และนำไปใช้อย่างไรตนไม่ทราบ และเห็นว่านางจรีพร เข้ามาทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้างตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นมา และได้มีการลงนามในประกาศชะลอการจ้างพนักงานสำหรับงบประมาณปี ๒๕๕๕ เทศบาลตำบลท่าช้างมีบุคลากรตำแหน่งพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไปจำนวน ๓๖ คน และมีการต่อสัญญากับพนักงานจ้างในปี ๒๕๕๖ จำนวน ๑๘ คน ไม่ต่อสัญญาจ้าง ๑๘ คน ทั้งที่ผลการประเมินผลการปฏิบัติงานปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ของพนักงานทั้ง ๓๖ คน ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ อยู่ในเกณฑ์ไม่ต่ำกว่า ดี และผู้ถูกฟ้องคดีมีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี แต่เนื่องจากวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้จัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๖ นางจรีพร จึงสั่งการให้ชะลอการจ้างพนักงานจ้างประจำปี ๒๕๕๖ ออกไปก่อน โดยนางจรีพรได้แจ้งให้พนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไปทุกคนมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการจ้าง แต่พนักงานจำนวน ๑๘ คน ไม่มาทำงานจ้างเหมาบริการ ส่วนการที่นางจรีพรจ้างพนักงานอื่นอีก ๑๒ ราย เข้ามาทำงานจ้างเหมาบริการระหว่างวันที่ ๑ - ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตนไม่ทราบว่ามีการบริหารจัดการผู้รับจ้างอย่างไร นายอาทิตย์ พิระรัตนจินดา หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาลให้ถ้อยคำที่ว่า ตนได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของนายไพศาล ฤาเดช และนางสาวอาภาพร อินสระเกตุ ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ อยู่ในระดับ ดี ในวันประชุมพนักงานนางจรีพร ได้เรียกชื่อและนามสกุลของพนักงานจ้างตามรายชื่อเรียงไปตามกองเมื่อพนักงานจ้างยื่นขึ้นพูดทักทายนางจรีพร จะถามเกี่ยวกับการทำงาน ครอบครัว และถามว่าเป็นลูกหลานใคร โดยนางจรีพร จะจดบันทึกหรือทำเป็นสัญลักษณ์ไว้ในรายชื่อซึ่งอยู่ในมือของนางจรีพร เมื่อประชุมพนักงานจ้างเสร็จสิ้น นางจรีพร ได้เรียกประชุมหัวหน้าส่วนราชการประกอบด้วย ปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการกองต่าง ๆ และนายอาทิตย์เองในฐานะหัวหน้าสำนักปลัดโดยนางจรีพรได้ประชุมพูดคุยและแจ้งชื่อของพนักงานจ้างที่จะไม่ต่อสัญญาในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ให้หัวหน้าส่วนราชการทราบ และให้หัวหน้าไปแจ้งพนักงานในสังกัดของแต่ละกองเอง แต่พยานไม่แจ้งให้นายไพศาลและนางสาวอาภาพรทราบ เนื่องจากการเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เพราะบุคคลทั้งสองไม่ได้กระทำอะไรผิด ส่วนรายงานการประชุมลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ มีนางจรีพร และนายราชัน สามีเข้าร่วมประชุมด้วย การประชุมมีเนื้อหาทำนองเดียวกับสำเนาบันทึกประชุมซึ่งพนักงานได้ส่วนให้ตนดู แต่ข้อความเท็จจริงถูกต้องหรือไม่ตนจำไม่ได้ หลังประชุมเสร็จนางจรีพร ให้เจ้าหน้าที่สำนักปลัดจัดทำรายงานการประชุมและนำมาให้ลงลายมือชื่อตนจึงได้ลงลายมือชื่อโดยที่

/ยังไม่ได้อ่าน...

ยังไม่ได้อ่านเพราะเห็นว่ามีการประชุมกันจริง และตนไม่ได้แจ้งให้นายไพศาลและนางสาวอาภาพร มาทำงานจ้างเหมาในช่วงที่มีการชะลอการจ้าง นางกัญญา ตำแหน่งบุคลากรให้ถ้อยคำว่า ตนรับผิดชอบเกี่ยวกับงานบริหารงานบุคคล เช่น การบรรจุแต่งตั้งและงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีมีบุคลากรตำแหน่งพนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๓๖ คน ซึ่งผลการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างทุกคน ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ทั้ง ๓๖ คน อยู่ในเกณฑ์ดี ตนไม่ทราบเรื่องที่ถูกฟ้องคดีประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ เพราะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำและการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ขณะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีใช้แผนอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (รอบปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) โดยแผนอัตรากำลังพนักงานจ้างดังกล่าว ตนได้ทำร่างเอกสารแผนอัตรากำลังพนักงานจ้างแล้วเสร็จเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ และเทศบาลตำบลท่าช้าง ได้ส่งร่างเอกสารแผนอัตรากำลังพนักงานจ้างให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ได้เห็นชอบแผนอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี ดังกล่าวแล้ว ในรายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ โดยแผนอัตรากำลังดังกล่าว เทศบาลตำบลท่าช้าง มีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี เกี่ยวกับการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ตามประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ นั้น ขอชี้แจงว่า มีเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลท่าช้าง แจ้งให้ตนไปพบนางจूरिพร ในห้องทำงานของนายกเทศมนตรี เมื่อไปถึงห้องทำงานนายกเทศมนตรี ได้พบนางจूरिพร นายกิตติภัก นายอาทิตย์ และบุคคลอื่นอีกประมาณ ๓ คน เข้าใจว่าเป็นหัวหน้าส่วนราชการในแต่ละกอง ตนได้รับแจ้งจากผู้ที่อยู่ในห้องทำงานนายกเทศมนตรีต้องการให้เทศบาลตำบลท่าช้างต่อสัญญาพนักงานจ้างซึ่งยังคงทำงานอยู่ในขณะนั้น จำนวน ๑๘ คน ส่วนพนักงานจ้างอีก ๑๘ คน ที่ไม่ได้มาทำงานแล้ว ไม่มีการพูดถึง และได้แจ้งว่าจะจ้างพนักงานใหม่ จำนวน ๑๔ คน พร้อมระบุตำแหน่งมาให้ด้วย แล้วให้ตนไปจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกาศรับสมัครพนักงานจ้าง จากนั้น ตนได้จัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องให้นางจूरिพร เศวตอมรกุล ลงนามในเอกสารต่าง ๆ ต่อมา มีการสอบคัดเลือก ซึ่งผู้เข้าสอบทั้ง ๑๔ คน ได้รับคะแนนผ่านการคัดเลือก ปรากฏตามเอกสารประกาศผลการสอบคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ และประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกบุคคลเพื่อเป็นพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และเทศบาลตำบลท่าช้าง ได้จ้างผู้สอบคัดเลือกได้ทั้ง ๑๔ คน ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖

/ปรากฏ...

ปรากฏตามคำสั่งเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่ ๒๕๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และ เอกสารบัญชีแนบท้ายคำสั่งดังกล่าว ตนไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ใดในเรื่องกล่าวหาที่ผ่านมา ก่อน นายยศวริศ ผู้อำนวยการกองช่าง ให้ถ้อยคำว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ กองช่างมีบุคลากร ตำแหน่งพนักงานจ้างจำนวน ๑๑ คน ต่อสัญญาจ้างในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ จำนวน ๓ คน และ ไม่ต่อสัญญาจ้าง ๘ คน รวมทั้งผู้ฟ้องคดีนี้ ทั้งที่พนักงานจ้างทุกคนมีผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ปี ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ไม่ต่ำกว่าระดับ ดี ในการประชุมทางจรรยาทำสัญลักษณ์ไว้ในกระดาษรายชื่อหลังจากเรียกสอบถามพนักงานจ้างเป็นรายบุคคล และหลังจากประชุม พนักงานจ้างเสร็จก็ได้เรียกหัวหน้าส่วนและผู้อำนวยการกองประชุมต่อโดยนางจूरิพร แจ้งรายชื่อ ผู้ที่จะไม่ต่อสัญญาจ้างและให้ตนไปแจ้งพนักงาน แต่ตนไม่แจ้งเพราะเห็นว่าบุคคลทั้ง ๘ คน รับรู้การไม่ต่อสัญญาจ้างแล้วและหากถามกลับมาว่า เหตุใดจึงไม่ต่อสัญญาจ้าง ตนกลัวว่า จะตอบไม่ได้ ตนไม่ทราบเกี่ยวกับประกาศชะลอการจ้างลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และไม่ได้ ไปติดต่อเชิญชวนให้ผู้รับจ้างคนใหม่เข้ามาทำงานจ้างเหมาบริการ และไม่ทราบเรื่องการสมัครและ การจ้าง กลุ่มผู้เสียหายที่ไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้าง มีนางจันทิมา ท้องพิมาย ให้ถ้อยคำว่า เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ ให้ถ้อยคำว่า ตนทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ในตำแหน่ง ผู้ดูแลเด็ก เป็นพนักงานจ้างทั่วไป (คนงาน) สังกัด งานการศึกษาปฐมวัย กองการศึกษา ทำหน้าที่ดูแลเด็ก และงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๒ - ๒๕๕๕ ได้รับคะแนนผลการประเมินการปฏิบัติงาน ในระดับ ดี โดยเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ช่วงเช้านางจूरิพร เศวตอมรกุล นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง เดินทางมายังเทศบาลตำบลท่าช้าง เพื่อทำพิธีบวงสรวงศาลพระภูมิเจ้าที่ และช่วงบ่ายได้เรียก เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลท่าช้าง เข้าประชุมพร้อมกันที่ห้องประชุมชั้น ๓ ของเทศบาลตำบลท่าช้าง ก่อนเข้าห้องประชุม นางจूरิพร ไม่ให้เจ้าหน้าที่ทุกคนนำโทรศัพท์มือถือเข้าห้องประชุม โดยไม่ทราบสาเหตุ เริ่มแรก นายกิตติภักดิ์ ปลัดเทศบาล กล่าวเปิดประชุมแจ้งผลการเลือกตั้ง และ กล่าวต้อนรับนายกเทศมนตรีใหม่ ต่อมา นางจूरิพร ได้ให้พนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้าง ตามภารกิจแนะนำตัว แล้วสอบถามข้อมูลส่วนตัวของแต่ละคน เช่น เป็นลูกหลานใคร ทำงานมานาน แล้วหรือไม่ และนางจूरิพร แจ้งว่า รู้ว่าใครเลือกนางจूरิพรเป็นนายกเทศมนตรีหรือไม่เลือก สอบถามจนครบทุกคน ประชุมเสร็จเวลา ประมาณ ๑๖.๐๐ น. ต่อมาเวลาประมาณ ๒๐.๐๐ น. นายกิตติภักดิ์ กาญจนพรประภา ได้แจ้งทางโทรศัพท์มือถือส่วนตัวของตน ว่า เขาไม่ต่อสัญญาให้แล้ว ไม่ต้องมาทำงานวันจันทร์ ซึ่งตนเข้าใจคำว่า เขา หมายถึง นางจूरิพรที่เป็นผู้ไม่ต่อสัญญาจ้างให้ตน แต่ไม่มีการบอกสาเหตุที่ไม่ต่อสัญญาจ้าง ต่อมาวันจันทร์ที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตนจึงเข้าไปทำงาน ที่เทศบาลตำบลท่าช้างตามปกติ พบว่ามีคนงานใหม่มาทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ประมาณ

/๑๐ กว่าคน...

๑๐ กว่าคน รวมถึงนางนภา ถอยกระโทก มาทำงานดูแลเด็กแทนหน้าที่ตนด้วย จึงสอบถามสาเหตุ การไม่ต่อสัญญาจ้างจากนายกิตติภัก แต่ นายกิตติภัก ไม่ตอบสาเหตุการไม่ต่อสัญญาจ้าง จึงเดินทาง ไปร้องเรียนที่ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอเฉลิมพระเกียรติ ทำให้ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาตนไม่ได้เข้าไป ทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ต่อมา มีการอ้างว่าเทศบาลตำบลท่าช้าง มีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร เกินร้อยละ ๔๐ ซึ่งไม่เป็นความจริง ตนขอยืนยันว่าไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้ตนมาทำงานจ้างเหมา บริการในช่วงที่มีการชะลอการต่อสัญญาจ้าง และไม่เคยมีผู้ใดพูดถึงเรื่องการจ้างเหมาบริการ ในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๕๕ สำหรับเหตุการณ์ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ช่วงบ่าย นางจรีพร ได้เรียกประชุมตนจำได้ว่า นายกิตติภัก เฉพาะเรื่องการกล่าวต้อนรับนางจรีพร ส่วนเรื่องระเบียบ วาระที่ ๓ และระเบียบวาระที่ ๔ ที่มีการบันทึกการประชุมไว้ นายกิตติภักไม่ได้แจ้งให้ตนทราบ และ ไม่มีผู้ใดพูดถึงเรื่องการต่อสัญญาจ้างและการจ้างเหมาบริการ รวมถึงไม่มีผู้ใดพูดถึงเรื่องการเรียกประชุม สภามหาวิทยาลัย และตนไม่เคยพบเห็นประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้ตนมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอ การต่อสัญญาจ้าง สำหรับพนักงานจ้างรายใหม่ตนรู้จักนางจำลอง ไกรกลาง นางนภา ถอยกระโทก นางสาวจิราภรณ์ ปลั่งกลาง และนางณัฐรัชชลิตา ช่วงศรี โดยบุคคลทั้งสี่มีความสนิทสนมกับ นางจรีพร ส่วนนางสาวจิราภรณ์เป็นบุตรของผู้ใหญ่ยิ่ง บ้านหนองบัว ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนให้นางจรีพร เป็นนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง และตนไม่ทราบประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัคร บุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ฉบับลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีการรับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาเป็นพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ทำให้ไม่ได้ไป สมัครเข้าเป็นพนักงานจ้าง และนายไพศาล ฤาเดช ให้ถ้อยคำว่ามีคนทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ในตำแหน่งนักการภารโรง มีหน้าที่ทำความสะอาดสำนักงาน ดูแลปิด - เปิดประตูสำนักงาน และ งานอื่นที่ได้รับมอบหมาย ต่อมา ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้เปลี่ยนตำแหน่งเป็นพนักงานดับเพลิง สังกัดงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๕ เวลาประมาณ ๑๖.๓๐ น. นายกมล เชียงหนู พนักงานดับเพลิง ซึ่งทำงานกองเดียวกันกับตน ทราบข่าวการ ถูกเลิกจ้างก่อนจึงได้โทรศัพท์แจ้งให้ตนทราบว่า มีชื่อตนด้วย ตนจึงโทรศัพท์สอบถามนางรัตนา หวัดสูงเนิน ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในสำนักปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ว่า มีชื่อตน ด้วยหรือไม่ ซึ่งก็ได้รับคำตอบว่า มี จึงสงสัยว่าเหตุใดจึงเลิกจ้างตน ทั้งที่ตนก็ได้รับคะแนนผลการประเมินผล การปฏิบัติงานในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ - ๒๕๕๕ ในระดับ ดี ซึ่งเทศบาลตำบลท่าช้างต้อง จ้างงานตนต่อตั้งแต่วันที่เคยปฏิบัติมา ดังนั้นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตนจึงไปปฏิบัติงานตามปกติ แต่กลับปรากฏว่ามีบุคคลชื่อ ก้อย ซึ่งอยู่หมู่บ้านติดกันมาทำงานแทนตนแล้ว แต่ตนก็ยังคง ไปทำงานต่ออีกประมาณ ๒ - ๓ วัน เพื่อว่าจะจะมีการเปลี่ยนแปลงคำสั่ง แต่สุดท้ายก็ไม่ได้มีคำสั่ง

/เปลี่ยนแต่อย่างใด...

เปลี่ยนแต่อย่างใด แต่ในส่วนของนายกมล เชียงหนู กลับมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง จากเลิกจ้าง เป็นจ้างต่อ โดยนายกมลยังคงมาทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบัน ในกรณี การจ้างนายกมล ให้ทำงานต่อนั้น ตนทราบว่ามีความผิดของนายกมล ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนนางจรีพร ได้เข้าไปขอร้องนางจรีพร ให้จ้างนายกมล ทำงานต่อไป แต่ตนไม่ทราบสาเหตุที่นางจรีพร ไม่ให้ตน เข้าไปทำงานที่เทศบาลตำบลท่าซ่าง และตนไม่เคยพบเห็นประกาศ ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ อีกทั้งไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้ตนมาทำงานจ้างเหมา บริการในช่วงที่มีการชะลอการต่อสัญญาจ้าง สำหรับการประชุมพนักงานเทศบาลลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ตนขอยืนยันว่า รายงานการประชุมดังกล่าว ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เนื่องจากในวันดังกล่าวไม่ได้มีการประชุมพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องงาน ของเทศบาลตำบลท่าซ่าง และเรื่องการจ้างเหมาบริการแต่อย่างใด เพียงแต่ให้ผู้ร่วมประชุม แต่ละคนแนะนำตัวตัวเองต่อนางจรีพรว่า มีชื่ออะไร ทำงานที่กองไหนตำแหน่งอะไร บ้านอยู่ หมู่ที่เท่าไร และเป็นลูกหลานใครเท่านั้น หลังจากแนะนำตัวแล้วเสร็จก็ได้แยกย้ายกันไปปฏิบัติงาน ตามปกติ แต่หัวหน้ากองแต่ละกองคงอยู่ประชุมกับนางจรีพรต่อไป ตนรู้จักบุคคล ๓ คน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับนางจรีพร และเข้ามาทำงานในเทศบาลแทนตนกับพวกรวม ๑๔ คน ตนไม่ทราบประกาศเทศบาลตำบลท่าซ่าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรร เป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าซ่าง ฉบับลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีการรับสมัครบุคคล เพื่อทำการสรรหาเป็นพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ทำให้ไม่ได้ไปสมัครเข้าเป็นพนักงานจ้าง นางสาวเอื้อพร ระวังงาน ให้ถ้อยคำที่ว่า ตนทำงานที่เทศบาลตำบลท่าซ่าง ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ (ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ) สังกัดกองช่าง ทำหน้าที่ช่วยงานเจ้าหน้าที่ธุรการ งานจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงิน งานจัดซื้อจัดจ้าง งานแจ้งซ่อม และงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ได้รับคะแนนผลการ ประเมินผลการปฏิบัติงาน ระดับดีมาก ส่วนปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ได้รับคะแนนผลการ ประเมินผลการปฏิบัติงาน ในระดับดี โดยเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๕ ได้รับโทรศัพท์จากวิศวกรโยธา แจ้งตนว่า วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ไม่ต้องมาทำงานแล้ว เพราะนางจรีพร ไม่ต่อสัญญาจ้างให้ ตนไม่เคยพบเห็นประกาศ ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้ตนมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการต่อสัญญาจ้าง ส่วนเรื่องการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ นางสาวเอื้อมพรให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันกับ นายไพศาล สำหรับพนักงานจ้างรายใหม่ตนรู้จักจำนวน ๑๐ คน ที่เข้ามาทำงานแทน มีความสัมพันธ์กับนางจรีพรในทางใดทางหนึ่งทุกคน รายละเอียดปรากฏในสำนวนการไต่สวนแล้ว ตนไม่ทราบประกาศเทศบาลตำบลท่าซ่าง ฉบับลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีการรับสมัครบุคคล

/เพื่อทำการ...

เพื่อทำการสรรหาเป็นพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ทำให้ไม่ได้ไปสมัครเข้าเป็นพนักงานจ้าง พยานบุคคลกลุ่มพนักงานที่ได้รับการจ้างแทนกลุ่มของผู้ฟ้องคดี มีนางจำลอง ไกรกลาง ให้ถ้อยคำว่ามีประจวบอาชีพทำนา เมื่อครั้งมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง ไม่เคยช่วยนางจรีพร เสวตอมรกุล หาเสียง แต่เมื่อครั้งที่นางจรีพร มาหาเสียงในหมู่บ้านหนองหอย ได้ร่วมเดินไปกับคณะของนางจรีพร เพื่อไปพบกับราษฎรในหมู่บ้านหนองหอย เมื่อปลายเดือน กันยายน ๒๕๕๕ นางรำพึง ยอดรัก ซึ่งเป็นผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง อยู่ทีมเดียวกับนางจรีพร ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง และเป็นญาติกับตนได้มาบอกตนว่าเทศบาลตำบลท่าช้าง จะรับสมัครพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งคนงาน ทำให้ วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๕ ต่อมาได้ทำงานเป็นเจ้าหน้าที่รักษาความสะอาด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ต่อมาวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นมาจนถึง ต้นปี ๒๕๕๙ ได้รับการบรรจุให้ทำงานในตำแหน่งคนงาน และนางบุญสม นิลโต ให้ถ้อยคำว่ามีตนประกอบอาชีพค้าขาย ในปี ๒๕๕๕ ได้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งอยู่ทีมเดียวกับนางจรีพร ปรากฏผลว่าตนไม่ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกสภาเทศบาล ตำบลท่าช้าง ภายหลังจากที่มีการเลือกตั้ง ๒ - ๓ วัน ได้มีการนัดพบปะพูดคุยกันของผู้สมัคร สมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ทีมงานเดียวกับนางจรีพร ที่บ้านพักของนางจรีพร โดยนางจรีพร ได้สอบถามผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้างที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ได้แก่ ตน นายสุชาติ พิณศิริ และนายโกศล พระโบราณเมือง ว่าใครต้องการเข้ามาทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้างบ้าง โดยตน นายสุชาติ และ นายโกศลตอบตกลง แต่ขณะนั้นยังไม่ทราบว่าแต่ละคนได้ทำงาน ในตำแหน่งใด ต่อมา มีบุคคลแจ้งให้ตนเข้าไปทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ดูแลสวนสาธารณะ โดยเข้าไปทำงานในตำแหน่งจ้างเหมาบริการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยเป็นเจ้าหน้าที่ดูแล สวนสาธารณะ ได้รับค่าตอบแทนในเดือนตุลาคม จำนวน ๖,๖๐๐ บาท และเดือนพฤศจิกายน จำนวน ๓,๓๐๐ บาท โดยวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้สมัครเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่ง คนงาน สังกัดกองช่าง และได้รับการบรรจุให้ทำงาน ในตำแหน่งดังกล่าว และเริ่มทำงานตำแหน่งคนงาน ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้น มาจนถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ นอกจากนี้ พนักงานได้สวนได้ได้สวนพนักงานจ้างรายอื่น ให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า ที่ได้เข้ามาทำงานที่เทศบาลนั้น เพราะมีความสัมพันธ์กับนางจรีพร ไม่ว่าจะทางใดทางหนึ่ง ส่วนนางจรีพร ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้จัดให้มีการ เลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขึ้น ระหว่างการหาเสียงเลือกตั้งได้มีพนักงาน จ้างกลุ่มที่ถูกเลิกจ้างดังกล่าวได้ไปหาเสียงช่วยเหลือผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาล และ นายกเทศมนตรีคนเดิมอย่างออกหน้าออกตา เมื่อผลปรากฏว่า ทีมของตนชนะการเลือกตั้ง

/แต่คณะกรรมการ...

แต่คณะกรรมการการเลือกตั้งยังไม่ได้ประกาศผลรับรอง ก็ได้ทราบข่าวว่า จะมีพนักงานจ้างจำนวนหนึ่งลาออกหรือไม่มาทำงานเมื่อสิ้นสุดสัญญาจ้าง ซึ่งตนก็ยังไม่ได้คิดอะไรมาก แต่หลังจากวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรองผลการเลือกตั้งแล้ว ยังมีชาวพนักงานจ้างหลายคนจะลาออกอยู่อีก จึงทำให้ตนต้องหาทางแก้ไขปัญหา และได้ปรึกษากับทีมงานในพื้นที่ต่าง ๆ ทั้งผู้ใหญ่บ้าน อสม. กลุ่มสตรีและสมาชิก โดยมีการประชาสัมพันธ์เป็นการทั่วไปว่า ใครมีลูกหลานที่มีความรู้ความสามารถ และพร้อมที่จะทำงานกับเทศบาลขอให้สมัครเข้ามาเพื่อคัดเลือก ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ตนและคณะได้มาไหว้ศาลพระภูมิขอพรเพื่อเป็นสิริมงคลก่อนเข้าทำงาน และถือโอกาสมาพบปะพนักงานเทศบาล ซึ่งในขณะนั้นได้มีการประชุมของพนักงานอยู่ก่อนแล้ว ประกอบกับข้าพเจ้าไม่ได้เป็นผู้บริหารในสมัยที่ผ่านมา จึงประสงค์ที่จะพูดคุยกับพนักงานจ้างเป็นการทั่วไป โดยพบว่าเจ้าหน้าที่ก็มีแต่คนเดิม ๆ จึงกล่าวแนะนำตัวเท่านั้น ส่วนนายราชัน เศรษฐอมรกุล ซึ่งเป็นสามีของข้าพเจ้าได้แจ้งให้พนักงานระหว่างพบปะพูดคุยขอให้นำโทรศัพท์เก็บไว้นอกห้องประชุมเพื่อไม่ให้เกิดเสียงรบกวนขณะพูดคุยหรือมีการใช้โทรศัพท์ระหว่างประชุม ซึ่งตนและสามีไม่มีเจตนาอื่น ส่วนกรณีวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นประเด็นปัญหาเร่ด่วนมาก ๆ คือมีพนักงานจ้างกลุ่มหนึ่งรวมตัวกันไม่มาทำงาน ส่งผลให้ภารกิจของเทศบาลต้องหยุดชะงักลง คืองานบริการเก็บขยะและกวาดถนน ดังนั้น พอช่วงสาย ตนต้องแก้ไขปัญห โดยแจ้งให้ผู้ใหญ่บ้าน อสม. กลุ่มสตรี และสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งและไม่ได้รับการเลือกตั้งเพื่อหาคนมาทำงาน และในวันเดียวกันนั้นได้ประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้างทุกตำแหน่งเพื่อความเสมอภาคซึ่งไม่ใช่การเลิกจ้าง โดยให้พนักงานจ้างทุกคนทั้งเก่าและใหม่ที่มาทำงานในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ นั้น จ้างให้เป็นพนักงานจ้างเหมาบริการทุกคน เป็นเวลา ๖ เดือน เริ่มวันที่ ๑ - ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เพื่อการแก้ไขปัญหาเร่ด่วนเสียก่อน เพราะตนยังต้องเตรียมตัวจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ได้วงเลยมผ่านตามที่กฎหมายกำหนด ส่วนประเด็นที่ลูกจ้างไม่มาทำงาน ตนได้กำชับให้เจ้าหน้าที่ให้พิจารณาระเบียบ และกฎหมายกระทรวงมหาดไทย และประกาศ ก.ท.จ.นม. ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งไม่พบว่า มีข้อห้ามที่กำหนดคุณสมบัติการเป็นพนักงานจ้างเทศบาลว่าห้ามบุคคลใกล้ชิดหรือเคยสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลมาสมัครเป็นลูกจ้างเทศบาล หรือกฎหมายใดกำหนดว่าไม่ให้ผู้เคยสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเข้าทำสัญญากับเทศบาลเป็นพนักงานจ้างเหมาบริการสำหรับบางคนที่สมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้างได้แนะนำมานั้นเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่สนใจมาสมัครงาน ซึ่งทุกคนที่มาสมัครงานนั้นก็เป็นผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลท่าช้างทั้งหมด ส่วนเรื่องค่าใช้จ่ายตามกรอบพนักงานจ้าง ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) มีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลคิดร้อยละ ๓๘.๒๕ ร้อยละ ๓๗.๕๖ ร้อยละ ๓๖.๗๔ ร้อยละ ๓๘.๐๗

/ตามลำดับ...

ตามลำดับปี ซึ่งข้าราชการประจำเป็นคนคำนวณไว้เรียบร้อยแล้ว ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบล่วงหน้าว่าจะไม่ต่อสัญญาจ้างเมื่อสิ้นสุดสัญญานั้น เห็นว่า สัญญาจ้างดังกล่าวเป็นสัญญาที่มีเงื่อนไขเวลาสิ้นสุดสัญญาจ้างกำหนดไว้ ตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ โดยไม่จำเป็นต้องมีการบอกกล่าวล่วงหน้า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ตามวิทยุสื่อสารในราชการ กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๕ และหนังสือกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๘๕ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่กำหนดแนวทางปฏิบัติว่า เมื่อพนักงานจ้างปฏิบัติหน้าที่จนครบกำหนดสัญญาจ้าง หากผลการประเมินย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับ ดี ให้ต่อสัญญาจ้างให้แก่พนักงานจ้างผู้นั้น เห็นว่า มิได้มีผลทำให้สัญญาจ้าง ที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน เปลี่ยนเป็นสัญญาที่ไม่มีกำหนดเวลาแน่นอน หรือมีผล ทำให้หน่วยงานในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นต้องพิจารณาต่อสัญญาจ้างทุกกรณี หากพนักงานจ้างผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานเมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลง และผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ประสงค์ที่จะต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติ ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าว

นอกจากนี้ ยังมีพยานเอกสารประกอบด้วย ๑. แผนกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง ตามภารกิจจำนวน ๓๖ อัตรากำลัง ซึ่งเป็นแผนปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙ แสดงให้เห็นว่า ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร โดยเฉลี่ยทุกปีไม่ถึงร้อยละ ๔๐ สูงสุดเพียงร้อยละ ๓๘.๒๕ เท่านั้น ซึ่งไม่เกินอัตราตามที่ มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นกำหนดไว้ ๒. รายงาน การประชุมวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ซึ่งนายอาทิตย์ปฏิเสธรว่า ไม่ได้จดยางงานการประชุมมีเพียงเจ้าหน้าที่สำนักปลัดเทศบาลจัดทำรายงานการประชุม ซึ่งรายงาน การประชุมดังกล่าวมีนายกิตติภักดิ์ ปลัดเทศบาลกับเจ้าหน้าที่เทศบาล รวม ๒๕ คน ผู้ฟ้องคดีกับพวก ซึ่งเป็นลูกจ้างทั่วไปอีก ๓๖ คนรวมทั้งพนักงานจ้างอื่นอีก ๖ คน รวม ๖๗ คน เข้าร่วมประชุม โดยระเบียบวาระที่ ๑ นายกิตติภักดิ์ ในฐานะประธานในที่ประชุมได้แจ้งเกี่ยวกับการรับรองผล การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิก เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ส่วนระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ แจ้งว่าสัญญาจ้างพนักงานที่จะสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ทางแก้เบื้องต้น คือ จะต้องจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปให้กับทุกคนก่อน หลังจากนั้น รอดูนโยบายผู้บริหาร เพราะรายได้เทศบาลปีที่ผ่านมามากกว่าประมาณการไว้มาก รายงานการ ประชุมดังกล่าวลงนามผู้จัดบันทึกคือนายอาทิตย์ ๓. ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ชะลอการจ้าง พนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ โดยระบุว่า ค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ เทศบาลจึงขอชะลอการจ้างไว้ก่อนจนกว่าจะปรับลดภาระค่าใช้จ่ายให้ไม่เกินร้อยละ ๔๐

/แล้วจะประกาศ...

แล้วจะประกาศรับสมัครบุคคลเข้าทำงานกับเทศบาลต่อไป ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ลงนามโดยนางจรีพร ๔. ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหา และเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ และ ๕. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ สรุปได้ว่า เมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินตรวจสอบงบประมาณด้านการบริหารงานบุคคลประจำปี ๒๕๕๖ ของเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ เท่านั้น มิได้เกินกว่าร้อยละ ๔๐ ตามที่เทศบาลตำบลท่าช้างกล่าวอ้าง แต่อย่างใด จึงให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะประธาน ก.ท.จ. นครราชสีมา ตรวจสอบภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคล ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ของเทศบาลตำบลท่าช้าง ทั้งนี้ หากภาระค่าใช้จ่ายดังกล่าวไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่าย ขอให้กำชับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง มิให้เกิดปัญหาเช่นนี้อีก กรณีการเลิกจ้างที่ไม่รอบคอบโดยขอให้จังหวัดนครราชสีมาแจ้งเทศบาลตำบลท่าช้างให้ปรับปรุงกระบวนการทำงาน และพิจารณาหาแนวทางช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความบกพร่องที่เกิดขึ้น

เมื่อพิเคราะห์คำพยานบุคคลอันประกอบด้วยกลุ่มเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ต่างยืนยันว่ากรอบอัตรากำลังและค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลไม่เกินร้อยละ ๔๐ และอยู่ในระดับเฉลี่ยสูงสุดไม่เกิน ๓๘.๒๕ ส่วนนางจรีพรก็ยอมรับในถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลในร้อยละอัตราดังกล่าว โดยอ้างว่าข้าราชการประจำเป็นผู้คำนวณไว้รอให้ผู้บริหารเทศบาลลงนาม จึงถือได้ว่าเทศบาลตำบลท่าช้างมีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารบุคคลไม่เกินร้อยละ ๔๐ ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น และพยานกลุ่มดังกล่าวยังยืนยันว่า กลุ่มพนักงานจ้างที่มีผลการประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบที่ ๑ และรอบที่ ๒ ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในระดับดี ทั้ง ๓๖ คน จึงทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถจ้างโดยการต่อสัญญาจ้างพนักงานดังกล่าวออกไปได้อีก เนื่องจากไม่มีข้อห้ามเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลที่เกินร้อยละ ๔๐ ประกอบกับวิญญูสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ ซึ่งแจ้งถึงผู้ว่าราชการทุกจังหวัด มีสาระสำคัญว่าพนักงานจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่จนครบสัญญาจ้าง หากผลการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี และหากลักษณะงานที่พนักงานจ้างผู้นั้นปฏิบัติอยู่มีความจำเป็นจะต้องต่อสัญญาจ้างให้พนักงานจ้างผู้นั้นก็ต้องต่อสัญญาจ้างให้พนักงานจ้างดังกล่าวต่อไป ดังนั้น การที่นางจรีพร เศวตอมรกุล สั่งให้ชะลอการจ้างผู้ฟ้องคดีและพนักงานจ้างอื่นตามประกาศวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงเป็นประกาศอันแสดงข้อความที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ประกอบกับเอกสารการประชุมลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีนายกิตติภักดิ์ ปลัดเทศบาล เป็นประธานในที่ประชุมเชื่อได้ว่า

/หาได้เกิดจาก...

หาได้เกิดจากการที่ปลัดเทศบาลประสงค์จะจัดให้มีการประชุมภายในหน่วยงานดังกล่าวอยู่ก่อนแล้ว ตามที่นางจรีพรกล่าวอ้างไม่ แต่เกิดจากการที่นางจรีพร มีความประสงค์จะพบปะกับเจ้าหน้าที่และ พนักงานจ้างตามภารกิจและลูกจ้างทั่วไป ซึ่งในวันดังกล่าวพยานกลุ่มนี้ยืนยันว่าในการประชุม นั้น มีเพียงการชี้แจงเกี่ยวกับผลการเลือกตั้งและแนะนำตัวนายกเทศบาลตำบลท่าช้างเท่านั้น ในขณะที่ประชุมนางจรีพร ได้สอบถามชื่อและความสัมพันธ์ว่า พนักงานจ้างดังกล่าวเป็นลูกหลานใคร พร้อมจดบันทึกไว้ในกระดาษรายชื่อซึ่งอยู่ในมือนางจรีพร โดยไม่มีวาระการประชุมเรื่องการชะลอ การจ้างเนื่องจากเทศบาลมีงบประมาณเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ดังนั้น การประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงเป็นการจัดบันทึกวาระการประชุมที่ไม่เคยมีข้อเท็จจริง ดังกล่าวอยู่ในวาระการประชุมนั้นจริง โดยนายกิตติภักดิ์ ในฐานะประธานในที่ประชุมยืนยันว่า ตนไม่ได้กำหนดวาระที่ ๓ ในการประชุมดังกล่าวข้างต้น ซึ่งสอดคล้องกับถ้อยคำพยานกลุ่ม พนักงานจ้างตามภารกิจลูกจ้างทั่วไป รวมถึงผู้ฟ้องคดีซึ่งได้ยืนยันในทำนองเดียวกันจึงมีน้ำหนัก ให้รับฟังได้มากกว่าข้ออ้างของนางจรีพรว่า นายกิตติภักดิ์ได้จัดให้มีการประชุมพนักงานจ้าง เพื่อประชุมในเรื่องดังกล่าวในวันเวลาดังกล่าวอยู่ก่อนแล้ว ประกอบกับกลุ่มพนักงานที่ได้รับ การจ้างแทนกลุ่มผู้ฟ้องคดียืนยันว่า ได้ทราบเรื่องการสมัครงานจากนางจรีพรบ้างและคนใกล้ชิด ของนางจรีพรบ้าง ซึ่งเป็นการบอกกล่าวกันเองเป็นการภายใน จากข้อเท็จจริงที่รับฟัง และ พยานบุคคลประกอบพยานเอกสารข้างต้น แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของนางจรีพรว่า จงใจที่จะไม่ ต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๑๘ คน เนื่องจากอคติส่วนตัวที่มีมูลเหตุจูงใจจากการที่ นางจรีพรทราบว่า ผู้ฟ้องคดีกับพวกเป็นฝ่ายของนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างคนก่อน ซึ่งเป็น คู่แข่งกับนางจรีพร และนางจรีพรยอมรับในถ้อยคำพยานของผู้ถูกล่าวหาว่า ตนทราบว่า บุคคลเหล่านั้นได้แสดงออกถึงการสนับสนุนนายกเทศมนตรีคนเก่าด้วยการช่วยหาเสียงเลือกตั้ง ดังนั้น เมื่อสัญญาจ้างพนักงานสิ้นสุดลง นางจรีพรจึงอ้างเหตุงบประมาณรายจ่ายด้านบุคลากรเกินร้อยละ ๔๐ มาเป็นข้ออ้างเพื่อไม่ต่อสัญญาจ้างให้แก่พนักงานจ้างทั้ง ๑๘ คน ทั้งที่ตำแหน่งงานดังกล่าวยังคง มีความจำเป็นที่จะต้องจ้างผู้ฟ้องคดีกับพวกให้ทำงานในตำแหน่งดังกล่าวตามภารกิจที่มีอยู่ต่อไป ซึ่งเป็นไปตามแผนกรอบอัตรากำลังปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙ ที่ ก.ท.จ. นครราชสีมา อนุมัติแผน กรอบอัตรากำลังดังกล่าวให้แล้ว ประกอบกับผู้ฟ้องคดีกับพวกมีผลการประเมินย้อนหลังไม่ต่ำกว่า ระดับ ดี และงบประมาณด้านบุคลากรของเทศบาลตำบลท่าช้างไม่เกินร้อยละ ๔๐ ตามที่กฎหมาย กำหนดไว้ แต่ด้วยเจตนาดังกล่าวข้างต้นของนางจรีพร ทำให้การใช้อำนาจเป็นไปโดยมิชอบ แม้นางจรีพรจะอ้างว่า ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วว่า การไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย คดีถึงที่สุดแล้วการกระทำของตนจึงชอบด้วยกฎหมาย แต่จากการ ไล่สวนข้อมูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังที่ได้วินิจฉัยมาโดยลำดับ ทำให้เห็นได้ว่าข้อเท็จจริงที่

/นางจรีพร...

นางจรีพรยกขึ้นอ้างนั้นไม่ถูกต้องตรงกับพยานเอกสาร ทั้งผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี แผนกรอบอัตรากำลัง และงบประมาณด้านบุคลากร รวมทั้งเหตุผลในการประกาศรับสมัครพนักงานจ้างใหม่ที่อ้างว่า งบประมาณบุคลากรเกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่จ้างพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป แต่กลับประกาศรับสมัครพนักงานจ้างเหมาบริการ โดยไม่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบในเรื่องดังกล่าว การที่นางจรีพรละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในฐานะผู้บริหารสูงสุดของเทศบาลตำบลท่าช้าง และหนังสือเวียนของกระทรวงมหาดไทย ตามวิทยุการสื่อสารดังกล่าว ทั้งยังแสดงข้อความที่ไม่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงต่อศาลปกครอง ถือได้ว่านางจรีพร เศวตอมรกุล ได้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ได้มีความผิดฐานฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤตินทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่ง หรือแก่เทศบาลหรือแก่ราชการ ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ทั้งยังเป็นการสร้างเอกสารหลักฐานที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่มีอยู่จริง ดังที่พยานทั้ง ๒ กลุ่ม ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการไต่สวนของ ป.ป.ช. ทั้งยังมีการจ้างบุคคลที่มีความสัมพันธ์ในลักษณะเคยเป็นผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลในทีมงานของผู้ฟ้องคดีหรือคนใกล้ชิดโดยที่พยานกลุ่มดังกล่าวยืนยันว่าเหตุที่ตนได้มาสมัครเป็นพนักงานจ้างของเทศบาลแทนผู้ฟ้องคดีและลูกจ้างกลุ่มเดิมเนื่องจากมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนางจรีพร โดยได้รับแจ้งให้มาสมัครพนักงานจ้างเหมาบริการรวมทั้งสิ้น ๑๔ คน พฤติการณ์แห่งคดีของนางจรีพร จึงเป็นการที่ได้กระทำความผิดฐานฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤตินทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่ง หรือแก่เทศบาลหรือแก่ราชการ ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด ดังนั้น จึงเห็นว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนางจรีพร เศวตอมรกุล ใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี ทั้งที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาเห็นชอบกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) ของเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งระบุดัตราตำแหน่งพนักงานจ้างที่คาดว่าจะต้องใช้ ๓๖ อัตรา รวมทั้งผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ รวมถึงหนังสือวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน

๒๕๔๘ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติและทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด วรรคสอง บัญญัติว่า อนึ่ง ค่าสินไหมทดแทนนั้น ได้แก่การคืนทรัพย์สินอันผู้เสียหายต้องเสียไปเพราะละเมิด หรือใช้ราคาทรัพย์สินนั้น รวมทั้งค่าเสียหายอันจะพึงบังคับให้ใช้เพื่อความเสียหายอย่างใดๆ อันได้ก่อขึ้นนั้นด้วย เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ก่อนที่สัญญาจ้างจะสิ้นสุดลง ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าตอบแทนตามสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เทศบาลตำบลท่าช้าง เลขที่ ๔๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ในอัตราเดือนละ ๖,๐๕๐ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการที่ไม่ได้รับเงินค่าตอบแทนดังกล่าว กรณีจึงสมควรให้ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าสินไหมทดแทนความเสียหายเท่ากับเงินค่าตอบแทนที่ได้รับตามสัญญาจ้างพนักงานจ้างดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ รวมเป็นระยะเวลา ๑๒ เดือน คิดเป็นเงินจำนวน ๗๒,๖๐๐ บาท ส่วนเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวเดือนละ ๒,๙๕๐ บาท มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบแทนการปฏิบัติงานและช่วยพนักงานจ้างให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจเมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติงานจริง จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าครองชีพชั่วคราว

คดีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยผิदनเพียงใด พิจารณาที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๖ บัญญัติว่า ในกรณีหนี้อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิदनมาแต่เวลาที่ทำละเมิด และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิदनร่อยละเจ็ดกึ่งต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น... เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ไม่ดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการพิจารณาจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างต่อเนื่องตามภารกิจที่มีอยู่เดิม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีจะต้องได้รับค่าตอบแทนเป็นอย่างช้า คือ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยผิदनในอัตรา

/ร้อยละ ๗.๕...

ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๗๒,๖๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จนถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันฟ้องคดีรวม ๔ ปี ๒๐๗ วัน คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๒๔,๘๖๕.๕๐ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวน ๙๗,๔๖๕.๕๐ บาท (๗๒,๖๐๐ + ๒๔,๘๖๕.๕๐) และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๗๒,๖๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อันเป็นวันถัดจากวันฟ้องคดีจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๗๒,๖๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันถัดจากวันที่พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๗ ประกอบมาตรา ๒๒๔ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔

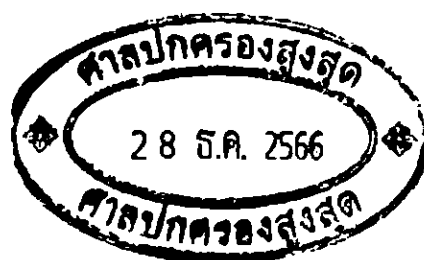
กรณีอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่า การเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นกรณีครบกำหนดระยะเวลาในสัญญาจ้าง ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งกำหนดให้มิต้องบอกกล่าวล่วงหน้า ประกอบกับมาตรา ๑๗ วรรคสาม กำหนดมิให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้าง ซึ่งเลิกจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน และเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลา ดังนั้น เทศบาลตำบลท่าช้างจึงไม่จำเป็นต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเลิกจ้างเมื่อครบกำหนดระยะเวลาจ้างนั้น เห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับระหว่างนายจ้างและลูกจ้างตามกฎหมายแรงงาน ซึ่งเป็นนิติสัมพันธ์ทางแพ่งระหว่างเอกชนกับเอกชน แต่สัญญาจ้างพนักงานระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีเป็นนิติสัมพันธ์ภายใต้สัญญาทางปกครอง การวินิจฉัยข้อพิพาทแก่คดีจึงมิใช่พิจารณาตามหลักกฎหมายตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง หากแต่จะต้องพิจารณาภายใต้กฎหมายที่กำหนดนิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีคือ นิติสัมพันธ์ภายใต้กฎหมายปกครอง ซึ่งกรณีนี้หากเป็นข้อพิพาทอันเกิดจากการโต้แย้งสิทธิตามสัญญาจ้างระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีจะเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง แต่เมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลง และไม่มีข้อสัญญาที่กำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติ หลังจากสัญญาสิ้นสุดลง จึงมิใช่ข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองอีกต่อไป แต่เป็นข้อพิพาทอันเกิดจากความสัมพันธ์ในอีกลักษณะหนึ่งที่มีกฎหมายรับรองสิทธิของพนักงานจ้างเดิมเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะ และมีพนักงานจ้างเดิมร่วมจัดทำ

/บริการสาธารณะ...

บริการสาธารณะตามภารกิจที่มีอยู่ หากครบสัญญาจ้างแล้ว หากผลการประเมินผล การปฏิบัติงานของพนักงานจ้างดังกล่าวเฉลี่ยย้อนหลังหนึ่งปีไม่ต่ำกว่าระดับดี และลักษณะงาน ที่พนักงานจ้างผู้นั้นปฏิบัติอยู่ยังต้องปฏิบัติต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องจ้างพนักงานจ้างเดิม เหล่านั้นเพื่อให้ร่วมจัดทำบริการสาธารณะต่อไปในหน้าที่เดิม เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจ ตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามหนังสือ วิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ ประกอบหนังสือ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๓๔.๒/ว ๓๖๖๙ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่ต้องพิจารณาและจัดให้มีการจ้างพนักงานจ้างเดิมที่ปฏิบัติหน้าที่ จนครบสัญญา ให้ทำงานต่อไป แต่กลับละเลยต่อหน้าที่ไม่ดำเนินการตามกฎหมายและ ระเบียบดังกล่าว และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบ ใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับกรณีที่ถูกฟ้องอุทธรณ์ว่า ศาลปกครองในคดีนี้ จึงไม่อาจนำคำวินิจฉัย ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มาเป็น เหตุผลในการพิจารณาคดีใหม่ เพราะจะทำให้ขัดกับคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดที่ได้มี คำพิพากษายกฟ้องไปแล้ว เป็นคดีหมายเลขแดง ที่ อบ. ๒๔๔/๒๕๖๒ ซึ่งถือว่าคดีเสร็จสิ้นแล้วนั้น เห็นว่า เมื่อคดีหมายเลขแดง ที่ อบ. ๒๔๔/๒๕๖๒ ศาลรับฟังข้อเท็จจริงคือ บันทึกรายงาน การประชุมในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีส่งศาลเป็นเอกสารการประชุมที่จัดทำขึ้น โดยมีข้อความอันเป็นเท็จเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดี ทำให้ศาลฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดและ ใช้ข้อเท็จจริงดังกล่าวในการพิจารณาพิพากษา โดยเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ทำให้ต้อง ปรับลดพนักงานจ้างหรือใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี และเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดี จ้างพนักงานจ้างเดิม จำนวน ๑๘ คน และจ้างพนักงานจ้างใหม่ จำนวน ๑๙ คน เข้าปฏิบัติงาน ในตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดี เกิดขึ้นภายหลังจากผู้ฟ้องคดีกับพวกไม่ได้ยื่นความจำนง ทำสัญญาจ้างเหมาบริการกับผู้ถูกฟ้องคดีตามที่ปลัดเทศบาลแจ้งให้ทราบในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ผิดพลาดไม่ถูกต้อง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างเหตุไม่ต่อ สัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี รวมทั้งมีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ระบุเหตุผลว่า มีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงาน บุคคลเกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่ถูกต้อง ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่ายังมีได้ยุบเลิกตำแหน่ง พนักงานจ้างและผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการ สรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ แสดงให้

/เห็นว่า...

เห็นว่า ตำแหน่งดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีเคยปฏิบัติยังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติต่อไป อันเป็นการรับฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดตามมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองจึงพิจารณาคดีนี้ใหม่ได้ ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

กรณีอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่า คดีที่ผู้ฟ้องคดีและพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องต่อศาลคดีอาญาทุจริตฯ นั้น อยู่ระหว่างการสืบพยานโจทก์และจำเลยนั้น เห็นว่า ขณะนี้ศาลมีคำพิพากษาแล้วเสร็จเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อท. ๑๙๒/๒๕๖๕ โดยเมื่อข้อหาตามที่โจทก์ฟ้องมิใช่คดีที่กำหนดอัตราโทษจำคุกอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป หรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น เมื่อจำเลยรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจึงพิพากษาโดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า จำเลยได้กระทำความผิดตามฟ้อง ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ให้ลงโทษฐานเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติอย่างไรในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ให้ลงโทษจำคุก ๒ ปี ปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท โดยพฤติการณ์และเหตุผลแห่งรูปคดีมีเหตุอันสมควรรอการลงโทษจำคุกแก่จำเลยไว้ ๒ ปี ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีในลักษณะที่ว่า ผลของคดียังไม่แน่ชัดว่านางจรีพรได้กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ จึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าฤชาธรรมเนียมและค่าดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า มาตรา ๗๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีเท่านั้น ศาลจึงไม่อาจมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๙๗,๙๒๖.๖๙ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๗๒,๖๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน

/๖๐ วัน...

๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ตุลาการศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๙๗,๔๖๕.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๗๒,๖๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๗๒,๖๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ประธานแผนกคดีบริหารราชการแผ่นดิน
ในศาลปกครองสูงสุด

Abhinet maha

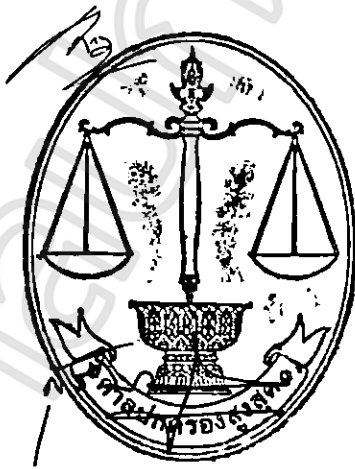
ตุลาการเจ้าของสำนวนและ
ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายณัฐ รัฐอมฤต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เตชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

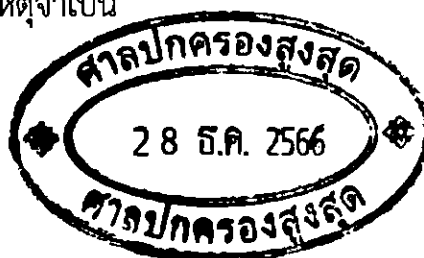
นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

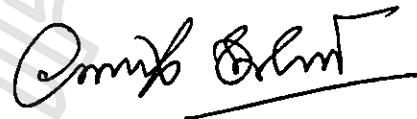
๕. ๑๐๗

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายคะนิง จันทรสังเคราะห์

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๑๖๖/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่ ๑. ๑๑๙๓ /๒๕๖๖ ได้ทำคำพิพากษาโดยนายธีระเดช เดชะชาติ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจาก นายธีระเดช เดชะชาติ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด